

AVONDMAAL

. . . in mijn keel van een aantal, vijftien diensten in Arizona. Had een geweldige tijd. De Here Jezus zegende ons gewoon meer dan overvloedig. Ze probeerden om even een klein beetje van de Here z'n strategie te werken—ik vertrouw erop dat dit, dat de juiste wijze zou zijn om het te stellen— naar binnen te gaan en de plaats eerst rondom in vuur en vlam te zetten. Ik ging een aantal dagen van tevoren naar binnen, had tien of twaalf diensten in al de voornaamste grote kerken door heel Phoenix, Sunnyslope, en Tempe en Mesa, en daar rondom, en stuurde het min of meer overal rondom in vuur en vlam, en leidde het toen allemaal naar de vijf avonden van de conventie. En het was de grootste conventie die we in Noord-Amerika hebben gehad. Het was een geweldige. Het grootste ontbijt en—en ook het—het banket die avond.

² Ik kon gewoon niet zeggen hoeveel het waren die de Heilige Geest ontvingen. Het was—het was enorm—hoevelen de Heilige Geest ontvingen en hoevelen genezen werden en—en gered werden; het—^t was gewoon wonderbaar. Dus wij zijn God dankbaar naarmate we de tijd zien vorderen. Vele grote mannen kwamen erbij. Eén van de . . .

³ Dit zal broeder Neville veel goeds doen. Ik zag een Presbyteriaanse prediker van het grootste Presbyteriaanse College in de . . . in dit land, in de Geest dansen. O tjonge, het was echt wat, hij ontving de Heilige Geest. En toen vertelde hij me, hij zei: “Ik kreeg één van uw banden.” Zei: “Het was niet erg goed.” Zei: “Het was gewoon wat springerig, maar,” zei, “ik nam het mee naar mijn school toe en speelde het af.” En zei . . . Als de grote man van de psychologie daar, hield hij ze allemaal stil. “Wel, ze moeten het hoe dan ook één keer horen,” zei hij. En hij zei dat hij . . .

⁴ En zei dat hij in de Geest begon te dansen in zijn kerk, nadat hij de Heilige Geest had ontvangen, en zij zeiden: “Eerwaarde, wanneer gaat u een nieuwe stap leren?”

⁵ Hij zei: “Wanneer mijn samenkomst déze leert.” Dacht dat dat best schattig was, weet u—Presbyteriaanse hiërarchie—ja, zei: “Wanneer mijn samenkomst déze leert.” Dus dat is een goede zaak. Net als een kleine baby: net nieuw, en toch is hij . . . Wel, u weet wat hij zou moeten zijn om de professor in de psychologie te zijn aan het grootste Presbyteriaanse College in Boston, wel, die er in de Verenigde Staten is.

⁶ Ik zag een van de Mayo hun hoofd-hartchirurgen het Evangelie prediken in de Geest en in tongen spreken. O, tjonge! En ik zag een andere specialist, die een Zevendedagsadventist

was, uit. . . Hij was ook een—een—een specialist op het gebied van het hart en de keel, en hij—een oude man—ontving de doop van de Heilige Geest. Hij ontving het. Eén avond legde ik hem de handen op in de rechtbank, en hij ontving de Heilige Geest. Dus we zijn. . . gewoon zoveel dingen die onze Here deed, waar we dankbaar voor zijn, en in het bijzonder gezien op deze tijd.

⁷ Toen zei ik tegen hen: “Beseffen jullie wel welk uur dit is, wanneer de slapende maagd om olie begint te vragen?” Het was tijd dat de Bruidegom kwam, en de mensen, degenen die gereed waren, gingen naar binnen. O, ik ben zo blij te weten dat we hier in deze laatste dagen leven. Zie? Ik geloof dat we in een van de meest geweldige tijden leven die de wereld ooit heeft gekend—net aan de vooravond van het komen van de Here. Is dat niet wonderbaar? Bedenk, dat bijna elk moment nu—alle Schrift is zo ongeveer vervuld! En dus verwachten we Hem op elk moment. En wij zouden onder dat soort verwachtingen moeten leven, dat het gewoon elk moment kan gebeuren. Wees volgebeden, gereed!

⁸ Bij sommige van de interviews vandaag, had ik, één, ontmoette ik een zendeling van Formosa—dappere vrouw, 73 jaar oud en zou voor ongeveer 45 kunnen doorgaan. En ze, nog steeds een—een mejuffrouw, en moet een mooi jong meisje zijn geweest. En zij zei dat ze was opgroeid in een Christelijk gezin waar “ja” ja betekende en “nee” nee betekende. En ze groeide op onder dat strikte onderricht. En ze zei: “Broeder Branham, op de leeftijd van ongeveer, o,” zei, “ongeveer acht jaar oud, dacht ik dat ik mijn leven aan de Here Jezus gaf.” Ze zei: “Ongeveer twaalf jaar oud werd ik misleid door een zekere denominatie—prediker dat ik de tweede zegen moest krijgen,” en zei, “en werd er vreselijk in misleid.” Maar ze zei: “Ongeveer zeventien jaar oud ontving ik werkelijk de Heilige Geest.” En ze is hier nu om te proberen enige van deze slapende Baptistenkerken wakker te maken. Ze zei dat als—als er iets was dat zij gezien had dat “dood” was—ze is zelf een Baptist, ze zei, “zijn het deze dode Baptistenkerken hierzo.” Ze noemde ze “lijkenhuizen.”

⁹ Ik zei: “Wel, ik geloof dat wanneer u aan het front bent. . .” Ik denk dat ze nu. . . Bedenk eens: ik 52—zij was weg als zendeling voor ik geboren werd. En ik dan denken dat ik te oud aan het worden was om het veld op te gaan. En ik denk: “Tjonge, vergeef mij, Here.”

¹⁰ En zij—fijn, net zo opgewekt en briljant als zij maar kon zijn. En mij dan ervaringen langs haar pad te vertellen, en hoe dat het Evangelie nodig was in Formosa en—en China, en Japan, enzovoort. Dus stuurden ze haar terug van het veld, zeiden: “Je kunt de velden niet ingaan nadat je de zeventig gepasseerd bent, weet je.” Dus stuurden ze haar terug. Maar zij zal niet stilzitten: ze gaat naar al deze Baptistenconferenties. En ze zei: “Billy Graham,” zei, “de manier waarop hij de Baptistenboodschap bracht, was een schuldenlast voor de Baptistenkerk.” Zei: “Hij

brengt ze niet ver genoeg om de Heilige Geest te krijgen,” zei ze. O, zuster, blijf daar mooi bij. Dat is in orde. Ze zei, die Chinezen daarginds, zei dat zij ze niet gewoon door zou laten gaan met zeggen: “Wij geloven Jezus Christus.” Zei: “Dat was in orde,” maar zei dat zij ze daar liet blijven tot er iets gebeurde, en toen werden ze échte Christenen.

¹¹ Ik zei: “Dat is hoe het gaat, zuster. Vertel ze gewoon . . . laat ze blijven tot er iets gebeurt.”

¹² Wat als de apostelen nu gezegd zouden hebben, na negen dagen: “Wij geloven dat wij het hebben, ziet u, laten we het gewoon aannemen door geloof en doorgaan met ons werk”? Ziet u, het zou nooit hebben gewerkt. Zij wachtten daar totdat ze wisten dat er iets gebeurd was. En dat is wat het probleem ervan bij ons vandaag is: we blijven niet lang genoeg. Wel, dat is de reden dat daarna we gewoon welk soort leven ook maar kunnen leiden, alles kunnen doen, het stoort ons niet, omdat we daar niet lang genoeg blijven. Vandaag zijn we erin, morgen zijn we eruit, *deze* wijze en *die* wijze. Als wij lang genoeg blijven tot u binnenkomt en de deur achter u sluit, zult u daar dan blijven. U bent verzegeld tot de dag van uw verlossing. Daar ben ik zo blij om.

¹³ En, we hadden een geweldige tijd, zoals ik zei, in Phoenix en door de vallei heen en vele van de Christenen daar, velen van hen die volijverig vasthouden voor hun leven.

¹⁴ Ik ging de South Mountain op, m'n vrouw daarginds en ik. Op een dag, toen de—vrienden, mijn broer, Doc, paste op de twee meisjes en—en broeder en zuster Wood pasten op de jongen— en ik en mijn vrouw hadden een tweede huwelijksreis. En zij zei: “Bill, weet je, *déze* was meer een huwelijksreis dan de eerste.” Ze zei: “De eerste keer dat we op huwelijksreis gingen, was het enige wat ik deed was in een kamp zitten en wachten tot je terugkwam van jagen,” zei ze.

¹⁵ Ik gebruikte min of meer wat strategie, weet u. Ik dacht: “Wel, nu, ik heb niet veel geld.” Opgespaard in een bakpoederblik, genoeg om op een jachttocht te gaan, en dan, ik zou nog die herfst gaan trouwen. Dus ik dacht: “Doe het gewoon allemaal samen,” weet u. En—en terwijl ik op een jachttocht ging, zou het de huwelijksreis zijn, weet u, en dus combineerden we het. Maar deze keer maakten we het goed en gingen echt uit en, nou, hadden een geweldige tijd.

¹⁶ En velen van hen komen van de tabernakel hier. Ik geloof dat broeder Sothmann, zijn gezin daar achterin is en broeder Tom Simpson en hun, en broeder Maguire, en we hadden allemaal geweldige tijden in de Here.

¹⁷ En dus, wij gingen South Mountain op, wat net ten zuiden van Phoenix ligt, en kwamen omhoog, weg van die druk. Oef! Een druk in een moderne stad! Geen wonder dat toen de mensen

zich op de aarde begonnen te vermenigvuldigen, zonde en geweld opkwamen. En ik keek daarboven, en zaten heel hoog zodat we de vallei van Phoenix konden zien—ik zei tegen de vrouw: “Vraag me af hoe vaak, sinds we hier zitten, in deze vijftien minuten, dat de Naam van de Here ijdel wordt gebruikt, in die stad?” Hm?

¹⁸ Ongeveer, wel, in het grootstedelijk gebied, Tempe meegerekend en—en Sunnyslope en daar rondom, veronderstel ik dat er wel een miljoen mensen zijn in die vallei. Ik zei: “Driehonderd jaar geleden was er niets anders dan cactussen en coyotes hier. En het zou waarschijnlijk, in de ogen van de Here, zou het beter zijn als het weer zo was.” Dat klopt. Alhoewel de grote—grote stad die ze daar bouwden en prachtige huizen enzovoort, mooi is. Maar, het zou fijn zijn, het zou beter af zijn—als de mannen en vrouwen op en neer door de straten liepen met hun handen omhoog in de lucht, God verheerlijkend en Hem dankend. Maar in plaats daarvan is het vloeken, tekeergaan, drinken. Laat de beschaving gewoon binnenkomen en goddeloosheid is daar.

¹⁹ Ik zei: “Hoeveel overspel werd er gepleegd gisteravond, afgelopen nacht, in deze stad! Hoeveel dronken! Hoeveel huizen . . . Hoeveel—hoeveel wanordelijke dingen zijn er gedaan in het afgelopen uur in deze grote stad!”

²⁰ En de vrouw zei tegen mij, ze zei, dan, zoiets, terwijl ik nadacht: “Wat voor zin zou het hebben om hier dan te komen? Waarom ben je van huis weggegaan, om hierheen te komen?”

²¹ Toen zei ik: “Hier is wat het is. Na al dat, wat zeker in de meerderheid is, maar er is een kleine minderheid daar beneden. Hoeveel getrouwe gebeden gingen omhoog in de afgelopen avond daar beneden, alleen maar komende naar de dienst?”

²² En Hij was zo goed voor ons, dat de kerken vol zouden zitten voor zonsondergang, dat je niet op het terrein kon komen rondom de plaats. En die organisaties, enzovoort, en de Here stortte Zijn Geest uit en zegende hen. En ik hield me niet in, bleef gewoon recht op het Evangelie doorhameren. En soms is het natuurlijk behoorlijk scherp, maar het is de enige manier waarop ik het ken. Het is hier scherp. Dus het zal scherper zijn bij het oordeel waar we ervoor moeten staan. Dus al met al was het een glorieuze zaak. En we willen de gemeente hier bedanken voor het bidden en voor ons vast te houden en—en ons dicht bij het kruis te houden.

²³ En nu, weer naar huis gekomen, dan hier— en ik zou er vanmorgen misschien zijn gekomen om voor enigen van de zieken te bidden. Ik heb veel van de interviews die wachten, gevallen die, sommige ervan die ik aantrof, de laatste paar dagen sinds ik hier ben, die een maand hebben gewacht, sinds ik weg was. Dus ze proberen erbij te komen zo snel als ze kunnen, ze van verschillende plaatsen te krijgen waar ze zitten.

²⁴ Zo de Here wil, over nog ongeveer twee weken, ga ik naar Tucson—dat is onderuit, het lagere gedeelte. En nu, de zakenlieden, deze keer—zodat u hiervoor kunt bidden. . . Ik hou er nooit van om iets te doen voordat eerst ik geloof dat het de wil van de Here is. Nu, de volgende conventie komt in Modesto, en dan van daar naar Washington, de staat Washington, en naar Zürich, dan Palestina, en vervolgens naar Zuid-Afrika. En dat vindt allemaal plaats tussen nu en juni. En ik werd uitgenodigd om de spreker te zijn op al deze conferenties. En het zou mij een gelegenheid kunnen geven om Zuid-Afrika weer binnen te komen. Hun roep—elke maand krijgen we uitnodigingen. Maar als één. . .

²⁵ Er is een grote splitsing in de kerken—de Pinksterkerken. En als je naar de ene kant gaat, zal de andere er niets mee te maken hebben. En ze willen niet met elkaar samenwerken, dus ik ben nu ongeveer vijf jaar weggebleven met een roep in mijn hart om te gaan. En nu, misschien, als de zakenlieden mij binnen willen halen, net genoeg om me te vestigen, is dat van beide kanten, ziet u, en dus maakt dat dat ze allemaal tot wasdom komen. Ze moeten allemaal komen en samenwerken in dat, want de financiële noden van hun—noden van hun kerken zijn dáár, dus moeten ze komen om hun gezicht te redden, ziet u. Dus misschien is het wel de wil van de Here; hoe dan ook, ik weet het niet. Het klinkt goed, maar ik weet het niet.

²⁶ En dan, in dit jaar—broeder Borders gaf mij het schema, of de uitnodigingen. En, eerlijk, het was een boek twee keer zo dik dat is binnengekomen sinds afgelopen kerst met uitnodigingen van rondom. Het is te veel voor een menselijk verstand om het te proberen op te lossen, dus nam ik geeneen van ze. Ik ga gewoon één samenkomst nemen, en wachten, en zien waar de Here mij zegt te gaan van daaruit, dan zal ik naar het volgende gaan, en dan naar het volgende en waar Hij mij ook zegt te gaan. Dus bidt u voor mij.

²⁷ Ik herinner me vorig jaar daar bij broeder. . . of zuster Cox daarginds toen broeder Arganbright me belde om op deze reis naar Anchorage te gaan. Wat als ik gegaan zou zijn vanwege dat, gewoon door te veronderstellen dat het in orde was?

²⁸ Nu, ik dacht aan dat, *veronderstellen*—ik predikte over het onderwerp daarvan. Ik zei toen ik daarheen ging, vertelde de bandenjongens: “Neem geen banden op. Ga er niet heen voor banden: ik ga prediken over dezelfde onderwerpen die ik hier heb gepredikt.” Ik geloof dat ik er één heb gepredikt die ik hier predikte—de rest waren allemaal nieuwen. En broeder Maguire kreeg ze allemaal.

²⁹ Veronderstellen. Dus als ik *veronderstellend* daarheen zou zijn gegaan, zou het zeker anders zijn geweest dan wat het bleek te zijn—het visioen zou niet zijn vervuld. Maar het visioen werd

vervuld, en jullie allen zijn er zich daarvan bewust, hoe de Here heeft gezegend.

³⁰ Nu, er is nog iets dat een lange tijd op mijn hart is geweest. Gemeente, bid ervoor. Al jullie mensen hier weten dat sinds ik een kleine jongen ben geweest, ik nooit tevreden ben geweest in deze streek. Heel mijn hart heeft altijd verlangd naar het Westen. En ik herinner me toen ik het gras aan het maaien was voor mijn schoonmoeder, daar in de kleine plaats die de . . . aan de kerk hier toebehoorde, die plaats. Ik zat op de stoep en de Heilige Geest sprak tot mij, Hij zei: “Ik kan u niet verder zegenen totdat u Mij volledig gehoorzaamt zoals Abraham.” Zie? En Abraham—God vertelde hem om zich af te scheiden en op zichzelf te gaan. En toen hij dat deed, nam hij met zich zijn vader mee, zijn neef. En, totdat Abraham God volledig gehoorzaamde, toen was er een volledige vervulling van wat God hem beloofde. En, de band, een van de belangrijkste banden die mij hier vasthield, was mijn moeder. Dat weet u. En nu, moeder is heengegaan om bij de Here Jezus te zijn. En ik—ik weet niet welke kant ik op moet, wat te doen, dus bidt u voor mij.

³¹ Nu, broeder Neville—ik liep het podium op; ik dacht: “Wel, ik zal daarheen gaan.” Iemand ontmoette mij en zei: “Tjonge, ze hebben vanavond geweldig veel dienst.” Zei: “Ze zullen een predikingsdienst houden, zangdienst, gebedsdienst, en dan de collectes opnemen en vervolgens, zei, hebben ze—hebben ze een voetwassing-, avondmaal- en doopdienst.”

³² Ik dacht: “Arme broeder! Nou! Tjonge, dat allemaal; ik weet wat dat is—waarschijnlijk na hard gepredikt te hebben vanmorgen.” Nu, ik dacht: “Ik zal daarheen glippen, misschien wil hij dat ik het avondmaal geef.”

³³ En hij zei: “Zou u voor ons spreken vanavond, als u zich geleid voelt?” Dus, ik weet wat dat betekent. Dus toen ging ik terug en nam een Schriftgedeelte hier en haalde een paar aantekeningen en misschien zal de Here mij helpen om slechts een korte boodschap te brengen van ongeveer vier uur en dan zullen we onze—onze voetwassing hebben, en dan avondmaal. En dan—en, o, ik, misschien zal ik eerder dan dat klaarkomen. Nee, ik plaagde je gewoon. Ongeveer twintig, dertig minuten, en dan zullen we de doopdienst hebben, voeten- . . . Wat volgt hierop—avondmaal? Avondmaal volgt hierop, dan de doopdienst.

³⁴ Nu, we zijn blij dat u gedoopt zult worden. Nu, als God het wil en dat Hem behaagt, en het in orde is met de voorganger, en de mensen: volgende zondagmorgen zal ik er zijn om voor de zieken te bidden, en te spreken, zo de Here wil, aanstaande zondag, want ik, misschien de volgende zondag zal ik weer weg zijn. En nu, wanneer ik er ben—ik wil graag hier komen en—en hier spreken, want wij zijn min of meer met elkaar verbonden als broeders, en

broeder Neville en ik hier, en wij—we houden van elkaar en wij—we—we willen dicht bij elkaar blijven en elkaar helpen als . . .

³⁵ Dit klinkt heiligschennend, maar ik hoop dat het niet zo klinkt voor u: meneer Cory zei eens— hij . . . Ik was in een lampencampagne, gloeilampen aan het verkopen voor het bedrijf. En hij kocht enorm veel gloeilampen waar hij vier of vijf jaar mee vooruit kon; ik op mijn beurt kocht een Ford van hém. Hij zei: “Billy, ik geloof dat we gewoon elkaars rug krabben.” Dus dat is—nou, gewoon zo’n beetje helpen in de tijd van nood. Dus dat—dat klopt. We weten hoe elkaar te hulp te komen en elkaar te helpen.

³⁶ Nu, laten we naar het oprechte gedeelte ervan gaan nu, en als ik me niet vergis, geloof ik dat ik broeder Beeler daar achter achteraan zie, een andere prediker-broeder. En vandaag, toen ik langskwam, stond broeder Junie Jackson hier buiten op het erf met broeder Creech. Hebben ze hier soms dienst? Doopdienst, zie ik. Goed, we kunnen voor het water zorgen als ze de kandidaat krijgen. We—we hebben het water in ieder geval.

³⁷ Dus nu, aangezien dat we het avondmaal gaan hebben, dacht ik dat het goed zou zijn als ik over het avondmaal sprak voor even een paar minuten.

³⁸ Nu, voordat we het Woord benaderen, laten we nu alles opzij leggen, en al onze kinderlijke en kinderachtige manieren en—en naderen in de tegenwoordigheid van God door gebed. Laten we bidden. Nu, met onze hoofden gebogen, en ik vertrouw onze harten ook, als er hier een verzoek is dat zou . . . u graag bekend zou willen maken aan God, en zou willen dat ik u gedenk voor God, zou u het gewoon bekend laten worden door uw hand op te steken naar God. God sta elk en ieders verzoek toe.

³⁹ Almachtige God, de Vader van onze Here Jezus Christus, die Hem uit de dood heeft opgewekt en Hem aan de rechterhand van de Majesteit heeft gezet, immer levend om voorspraak te doen op de dingen die wij geloven dat Hij deed voor ons, en belijden dat het zo is. Wij bidden, Here God, dat vanavond dat U onze zonden zult vergeven. O, we willen onder het Bloed blijven te allen tijde, want we weten niet precies wat er zou mogen gebeuren. Alle dingen zijn zo ongeveer gedaan geworden, zo voelen wij, Here, dat de komst van de Here ophanden is. En we staan op het punt een reis te maken. En als we aan een reis denken, denken we misschien aan koffers en—en extra kleding en extra schoenen. Maar hoe anders dan deze reis! Het is niet inpakken; het is uitpakken, opzij leggen. Zoals Uw grote dienstknecht Paulus zei in het boek der Hebreëën, het 12e hoofdstuk: “Wij leggen elke last af, en het ongelooft, dat ons zo gemakkelijk omringt, zodat wij met geduld de wedloop mogen lopen die voor ons ligt.”

⁴⁰ En wij kunnen nu niet profeteren van goede dingen aan deze moderne wereld. Het enige dat wij kunnen profeteren

door de Geest is rampspoed, moeilijkheden, aardbevingen, grote vloedgolven, zon en maan die falen, de gemeente in het Laodicea-tijdperk, Christus buiten de deur, aankloppend om binnen te komen. O God! Net zoals Micha vanouds: hoe kon hij Achab zegenen, toen profetie tegen hem was? Toen die grote, machtige profeet Elia, naar hem toe liep, en omdat hij het leven had genomen van die onschuldige man, Naboth, dus zei hij: “De honden zullen uw bloed likken.” Hoe dan kon Micha goede dingen profeteren?

⁴¹ Hoe kunnen de met de Geest vervulde kinderen van vandaag goeds profeteren, aan een zondig, onverschillig volk, dat de Here naar buiten heeft gekeerd? O God, wij zien alleen de bitterheid van het oordeel vóór ons. En schreeuwend naar diegenen die niet in orde staan: “Vlucht naar de Here, want Hij is de Rots in een vermoeid land! Hij is de Schuilplaats in de tijd van storm. En de Naam van de Here is een machtige toren, en de rechtvaardigen rennen erin en zijn veilig.” Hoe dat wij kunnen denken aan die grote steden, gebouwd als toevluchtsoord, en toen de achtervolger . . . de man achterna en hij in de—de toren kwam, was hij veilig—niets kon hem aanraken. O God, laat ons rennen en ons haasten, tot de Here, want Hij is onze toevlucht, en onze sterkte, en een zeer aanwezige hulp in de tijd van benauwdheid. Dus door te zien door het oog van de arend, als het ware, moeite opkomend, de wolken die rollen, de donder en bliksem des oordeels, neerdalend op de aarde, weten wij dat de storm ophanden is.

⁴² Vanavond, Here, bidden wij voor dezen hier die hun handen opstaken. Ik weet niet wat zij wilden, Vader; Gij wel. Ik bid dat U zult voorzien in alles voor hun kostbare zielen, waar de bedoeling achter die hand voor werd opgestoken. Sta het toe, Here. Genees de zieken. Troost de vermoeiden. Geef vreugde aan de verdrukten. Geef vrede aan de vermoeiden, voedsel aan de hongerigen, drinken aan de dorstigen, vreugde aan de bedroefden, kracht aan de gemeente. Here, breng Jezus in ons midden vanavond, terwijl we op het punt staan het avondmaal te nemen, dat Zijn gebroken lichaam vertegenwoordigt. Wij bidden, Here, dat Hij ons zal bezoeken op bijzondere wijze.

⁴³ Zegen deze kleine samenkomst, haar geliefde voorganger, onze broeder Neville, en zijn gezin, en de diakenen, de beheerders, en elke persoon die aanwezig is. Zegen anderen, Here, overal rond de wereld, die wachten met vreugde voor het komen van de Here— lampen bereid en de schoorsteenpijpen helemaal opgepoetst en het Licht van het Evangelie schijnend in donkere plaatsen.

⁴⁴ Nu, help mij, Here, met deze paar Woorden. Zegen het terwijl wij het lezen, en geef ons de context, want wij vragen het in Jezus' Naam. Amen.

⁴⁵ Nu, mogen we opslaan in het Boek naar het 6e hoofdstuk van Johannes; en het zou goed zijn als ieder van ons dit hele hoofdstuk las wanneer we naar huis gingen. Ik zou graag willen lezen te beginnen bij het 47e vers tot en met het 59e, erbij inbegrepen, gewoon voor een wijze van een tekst te bouwen, over het onderwerp: *Avondmaal*.

Jesus die nu spreekt, op het feest. Het was een geweldige tijd, deze feesten. Ze dronken het water uit de rots om de Rots te vertegenwoordigen die in de woestijn was. En ze aten, voor het manna dat vele honderden jaren geleden was gevallen, ter herdenking. Het was gewoon een Pascha-feest, zoals wij vanavond hebben.

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Hij die in Mij gelooft, heeft immerdurend leven.

Ik ben dat brood des levens.

Uw vadersen hebben ook manna gegeten in de woestijn, en zijn dood.

Dit is het brood dat uit de hemel neerkomt, opdat een mens daarvan mag eten en niet sterven.

Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald; indien iemand van dit brood eet, zal hij voor immer leven; en het brood dat Ik zal geven, is Mijn vlees, welk Ik zal geven voor het leven van de wereld.

De Joden daarom streden onder elkaar, zeggende: Hoe kan deze man ons Zijn vlees geven om te eten?

Toen zei Jezus tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Tenzij u het vlees van de Zoon des mensen eet, en Zijn bloed drinkt, hebt u geen leven in u.

Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven; en Ik zal hem opwekken op de laatste dag.

Want Mijn vlees is waarlijk spijs, en Mijn bloed is waarlijk drank.

Hij die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, woont in Mij, en Ik in hem.

Gelijk de levende Vader Mij gezonden heeft, en Ik leef door de Vader; zo zal hij die Mij eet, evenzo zal hij leven door Mij.

Dit is dat brood wat uit de hemel neerkomt; niet zoals uw vadersen manna hebben gegeten, en dood zijn; maar hij die . . . dit brood eet, zal voor immer leven.

Deze dingen zei Hij in de synagoge, toen Hij leerde te Kapernaum.

⁴⁶ Moge de Here Zijn Woord zegenen. Ik wil even voor een paar minuten spreken over: *Avondmaal*. Wat betekent het woord *communie*? *Communie* betekent "te spreken." Om te, om . . .

Communie betekent eigenlijk “om gemeenschap te hebben, met elkaar te spreken.” Als u aan de telefoon met iemand spreekt, u een gesprek daar voert, communiceert u, de een met de ander. En als we terzijde zouden komen en achteraan achter in het gebouw zouden staan, een individu en de voorganger, of gewoon twee mensen, hebben zij communie, de een met de ander.

⁴⁷ Nu, u hebt geen communie per radio, omdat u niet terug kunt praten, of televisie. Maar wanneer . . . U kunt per telefoon, omdat u communie hebt, de een met de ander—’t is niet gewoon van één kant. Het is . . . Ik kan niet communie hebben met u nu omdat u niet terug spreekt. Dus daarom zou het niet zijn om te komen om een prediker zijn boodschap te horen brengen. Dat zou niet zijn om samen te komen om communie te hebben. Communie zou niet zijn dat . . . Als u alleen komt om met de prediker communie te hebben, zou u hem terzijde roepen, of welk individu ook maar, en communie hebben met hem, of haar.

⁴⁸ Maar om, waar wij in komen, communie, is voor ieder van ons, als individuen, om gemeenschap te hebben met Christus. Dat is communie hebben. Dan is communie hebben niet al met al *één* die het spreken doet, wij die al het spreken doen, maar te wachten, en zien wat Hij tegen ons terugzegt.

⁴⁹ Nu, daar is waar, vele keren, dat we onze grote fouten maken— is: wij doen al het spreken, en wachten niet en geven Hem geen kans om terug te antwoorden. Wij gaan soms, zeggen: “Here, ik zou willen dat U *zo en zo* doet en *zo en zo*, amen,” en staan op en gaan weg. Nu, dat is eigenlijk niet communie hebben. Dat is een gunst gaan vragen. Maar wanneer u lang genoeg blijft totdat Hij terug antwoordt, dat is wanneer u gemeenschap krijgt, communie met de Here. Nu: en een goede manier om communie te hebben is om het eens te zijn; u moet het eens zijn over bepaalde dingen. Nu; en het is vreemd dat, soms, wanneer we die dingen krijgen . . .

⁵⁰ Eten wordt ermee in verband gebracht. Neem nou zakenmensen: wanneer zij een zakentransactie willen verrichten, zullen ze iemand uitnodigen voor een diner. En nadat ze gezeten zijn en eten, en dan met elkaar praten. Een goede verkoper, meestal kan hij niet met iemand met een lege maag praten. Het is het beste om te wachten tot hij zich goed voelt, en dan, nadat hij zijn ontbijt heeft gehad. Ga daar niet heen en hem uit bed halen en hem vertellen over iets dat u hebt om hem te verkopen, maar wacht tot hij zijn ontbijt heeft gehad en—en klaar is, in goede conditie.

⁵¹ Laatst, toen ik predikte over de vrouw die Jezus’ voeten waste, boven in Canada, sprak ik dit en zei dat wanneer een gast bij een andere persoon op bezoek kwam, deze persoon bepaalde processen had waar ze doorheen moesten gaan, voordat ze zich eigenlijk geschikt voelden om op bezoek te komen, of

gemeenschap te hebben. Een bezoek is gemeenschap. Nu, ze zouden komen naar de . . . Uitgenodigd worden—eerst moest u uitgenodigd worden. Dan zou u naar de deur komen en de knecht zou de voeten wassen— want van het reizen: je had de geur van de—van de dieren, enzovoort, langs de weg. Ze moesten allemaal . . . de mensen bereisden dezelfde weg met de dieren en— en dan was er een stank en het stof— en het Palestijnse kleed pakte het op en het ging zitten op het zweet van de benen, en het gezicht, waar het onbedekt was en—en op de handen. En—en ze zouden ze opvangen bij de deur, de knecht dan, en zou hun voeten wassen. En toen stond daar een andere man met een handdoek en een—een albast, en ze zouden dit albast op de handen sprenkelen, en ze zouden het zo wrijven en—en het over hun gezicht wrijven, dan een handdoek nemen en zichzelf afvegen. Dat nam al het vuil en de stank weg. En het zou iets in zich hebben dat een verfrissing gaf, zoals menthol, en het maakte dat ze zich beter voelden.

⁵² Toen, toen ze naar binnen gingen—niet met je ouwe vuile schoenen aan, die fijne tapijten—ze zouden een kleine, zoals een kleine pantoffel hebben—en ze zouden naar binnen lopen. En dan zou de—de gast naar binnen gaan en—en dan zou de gastheer hen welkom kussen. En, ziet u, u zou niet willen dat de gastheer u kuste als u slecht rook. U zou niet op de tapijten willen lopen als u vuil was. En dan zou de gastheer u welkom kussen, en dan was u gewoon één van het huis.

⁵³ En nu, God heeft zulke dingen. Voordat we werkelijk gereed zijn voor de gemeenschap van God, moeten we eerst gewassen worden, door de wateren van het Woord. Afscheiding, de wateren van afscheiding die ons afscheidt van onze zonden. Nu, het eerste—u kunt niet met God spreken, en u kunt geen gemeenschap met God hebben, en er is . . . Ten eerste moet u zich bekeren voor wat u hebt gedaan, omdat u niet juist kunt geloven totdat u zich bekeert: “Here, vergeef mijn ongelof.” Ziet u? “Vergeef mijn ongelof.” U moet zich eerst bekeren. En wanneer u zich bekeert, dan bent u . . . uw oude zonden zijn vergeven—dán bent u een kandidaat dan voor de doop. Nu: toen beloofde Hij de Heilige Geest, na de doop.

⁵⁴ Nu, het punt is dat, over deze gemeenschap ontdekken we dat er een—een voetwassing was en dingen daarmee verbonden, ook—om onze voeten te wassen, als een symbool van de reinheid van de Heilige Geest.

⁵⁵ Nu: dan moet er een wederzijds gevoel zijn. Als u op gespannen voet staat met uw—uw gastheer, dan kunt u—kunt u geen gemeenschap hebben. Nee, u—u kunt het niet, omdat u het oneens met hem bent. Maar als u het eens bent, dan kunt u gemeenschap hebben. Dus dat is hoe het is wanneer we tot de tafel des Heren komen: we moeten in overeenstemming zijn met Zijn Woord. Ziet u? Wij moeten wedergeboren zijn, de Geest

van God in ons, en “amen” zeggen op elk Woord dat Hij heeft geschreven, dan kunnen wij gemeenschap met Hem hebben.

⁵⁶ Dit hebben wij van God, als ons hart ons niet veroordeelt, dan hebben wij gunst bij God; weten we dat we onze verzoeken en ons verzoek krijgen, omdat ons hart ons niet veroordeelt. Nu, als God ons zegt dat we wedergeboren moeten zijn, en wij niet de nieuwe geboorte hebben ontvangen, dan zullen we ons wat vreemd voelen over Hem iets te gaan vragen, ziet u, omdat we weten dat we niet aan Zijn eisen voldaan hebben. Het enige dan is een zondaarsgebed. Maar wij spreken met Hem wanneer wij in gemeenschap met Hem zijn, brengt dat communie.

⁵⁷ Nu, dit middel van communie zou ik graag een poosje willen uitleggen. Nu, wij nemen, wat wij *communie* noemen, is het brood en de wijn. Nu, dat is zo verkeerd vertegenwoordigd tot het niet eens goed is om erover te spreken. O, hoe dat verkeerd is voorgesteld, door de jaren heen! Dat is eigenlijk niet communie; dat is slechts het houden van een gebod. Ziet u? Nu, de reden dat we het communie noemen, is omdat het van de Katholieke sociëteit kwam, van de “Heilige Eucharistie te zijn, wat letterlijk het lichaam van de Here Jezus is.” Maar het is níét de Here Jezus Zijn lichaam! Het is alleen ter nagedachtenis van Zijn lichaam.

⁵⁸ Het maakt mij niet uit hoeveel priesters of predikers of wie dat ook zegent, het is nog steeds brood en wijn. Er is geen priester, zoals wij . . . ze ons vertellen, dat “God verplicht is te luisteren naar de priester wanneer hij de communie,” wat zij avondmaal noemen, “de Eucharistie, in het letterlijke lichaam van de Here Jezus verandert. Dan neemt de gelovige dát, en dat is communie.” Dat is verkeerd!

⁵⁹ *Communie hebben* is “om tot te spreken, om mee te communiceren—iets waar u tot kunt spreken en het tot u terug zal spreken.” Dat is gemeenschap hebben. Een wafeltje kan niet terug spreken. Dus eigenlijk, het echte avondmaal is de Heilige Geest die terug spreekt. Wanneer u het Hem vraagt en Hij dan terug spreekt, dat is juist communie. *Dit* is een herdenking, om het te nemen . . . van Zijn kruisiging, en Zijn opstanding—en niet een communie. Wij noemen het zo, maar dat is het niet. Het kwam van de Katholieke kerk, van dit wafeltje te nemen, zoals we het doornamen, laatst, en de orde ervan, en erover spraken in *Heidendom versus Christendom*.

⁶⁰ “Hoe dat dit kleine, ronde wafeltje het letterlijke lichaam van Christus is.” Nu, de Katholieke kerk gelooft dat. Hebt u het ooit opgemerkt in het voorbijgaan van een kerk dat ze een kruisje maken, hun hoed oplichten enzovoort? Het is niet de kerk, het is dat wafeltje daarbinnen, “dat lichaam, dat de priester heeft veranderd van een wafeltje tot het letterlijke lichaam van Christus,” waar de ratten en muizen het konden wegslepen. Nou,

u kunt niet denken in beschaafd denken en denken dat een stukje brood een lichaam van de Here Jezus zou zijn! Het kan niet zijn.

⁶¹ *Communie* is “om te spreken, en dat het terug spreekt; iets waar u tot spreekt.” Het woord *communie hebben* betekent “om tegen te spreken,” of “verbonden zijn met iets dat tegen u terug spreekt.” En God spreekt terug, tot u—communie. En het is nog steeds brood en wijn dat wij *communie*, avondmaal, noemen.

⁶² Nu: Jezus zei hier, terwijl ik lees: “Mijn lichaam is spijze en drinken, Mijn bloed, lichaam en bloed, is spijze en drinken.”

⁶³ Nu, we willen aan Jezus denken en Hem in verband brengen met wat Hij was. Wat is Zijn lichaam? Wat is het lichaam van Christus? Het is het lichaam van gelovigen, dat met Hem verbonden is in de Heilige Geest. Niet een afgod, niet een stuk brood, maar een Geest, die in het hart van de gelovige is; en zij zijn met elkaar verbonden, dat wanneer de mens en God met elkaar kunnen spreken, zonen en dochters van God. Een sterfelijk mens, door het vergieten van het bloed, bracht vergeving van zonde, en deze man en deze vrouw, jongen of meisje, die gemeenschap heeft, met Christus, hebben communie, gemeenschap, met Hem, het lichaam.

⁶⁴ Zoals een man en vrouw zouden gaan zitten en erover zouden praten, of een jongen en zijn vriendin, zo hebben Christus en Zijn gemeente gemeenschap met elkaar. Dat is de reden dat we van Hem kunnen horen, en de toekomst kunnen zien voordat het hier komt, en de toekomst kunnen voorzeggen, dat het perfect is, omdat we gemeenschap hebben met een God die de eeuwigheid in Zijn hand houdt. Gemeenschap, de een met de ander, het lichaam van Christus—het mystieke, geestelijke lichaam van Christus. Niet verbonden met enige soort afgod, of een brood, of een—een wijn, maar in een—een geestelijke vorm.

⁶⁵ Nu, Jezus zei hetzelfde. Neemt u Johannes, het 4e hoofdstuk, sprekend met de vrouw bij de bron— zij sprak over dingen zoals: “Onze vaders dronken bij deze bron en groeven deze put, Jakob, en—en gaf van zijn kinderen en zijn vee van dit water, en U zegt: ‘Aanbid in de, een *zekere* stad,’ en anderen zeggen: ‘Op deze berg.’”

⁶⁶ Jezus zei zoveel als: “Wacht even! Wij zijn Joden en wij begrijpen wat—wat aanbedding betekent. Maar luister hiernaar, vrouw. Het uur komt, en is nu, dat de ware aanbidders God zullen aanbidden in Geest en in waarheid. ‘Uw Woord is de waarheid.’ En de Vader zoekt zulken, die Hem zullen aanbidden in Geest en in het Woord, de waarheid. ‘Uw Woord is waarheid.’” Nu: Hij vertelde dat aan de vrouw.

⁶⁷ Ziet u, Christus. . . God is een Geest. *Christus* betekent “de gezalfde, een man gezalfd met God,” wat Hem de Christus maakte. Nu; Christus zei: “Ik ben spijs en drank.” Geen wafeltje—geen wafeltje dat wij hier nemen. Dat is Christus niet.

De wijn die wij bij het altaar drinken, is niet Christus. Het vertegenwoordigt Hem, op een figuurlijke wijze. Maar Christus is de Heilige Geest, de zalving, die op de gemeente is; dat is de spijs en de drank.

⁶⁸ De grootste kreet die er is, in heel de wereld—ik hoop dat niemand van u het ooit gehoord heeft—maar als u het ooit heeft gehoord, is er geen kreet die de kreet van honger kan evenaren. Wanneer u een moeder ziet, met haar baby, en ze niet kan lopen, zo zwak is ze, en de kleine baby stervende, met z'n buikje opgezwollen van de honger, die snikken te horen die uit die moeder haar hart komen, die baby te zien met z'n wangen ingevallen tot ze vel over been zijn, en z'n kleine tandvlees glinsterend, en hij nog nauwelijks een geluid kan maken, z'n kleine oogjes die uitpuilen. Er is geen kreet zoals de honger, en de dorstige.

⁶⁹ In de woestijnen: hoeveel mensen hebben hun leven verloren door dorst! Vele verhalen, waarmee ik u de hele avond over zou kunnen vertellen, van waargebeurde verhalen over de woestijn. Hoe dat wanneer u . . . dorstig wordt, hoe de duivel u een—een luchtspiegeling geeft. U hebt ze hier gezien—u hoeft niet naar het Westen te gaan om ze te zien. Ga de weg op, en het lijkt alsof er water op de weg is. Ieder van u heeft dat gezien, die gereden heeft en op de autobaan is geweest. Dat is een valse luchtspiegeling. Hier enige tijd geleden, ongeveer drie of vier jaar geleden, las ik waar wat eenden, die over het land vlogen, een luchtspiegeling zagen, en op de weg vielen, denkend dat ze het water raakten. En ze spatten gewoon uit elkaar—raakten de harde weg, denkend dat ze in het water landden—een luchtspiegeling.

⁷⁰ Hoe vaak heeft de duivel datzelfde bij mensen gedaan: hen een valse luchtspiegeling gegeven, waar er daar niets is, maar het gewoon een schijn geloof is. Zoveel mensen vandaag krijgen een schijn geloof-religie; proberen iets te verzinnen of te doen alsof er iets is terwijl het niet zo is! Zoals de kleine zendeling-vrouw zei dat ze wachtte tot ze overtuigd was. Dat kunnen we beter doen. U kunt niet terugkomen en het opnieuw proberen. U hebt één kans, en u hebt de blauwdruk, dus kunnen we maar beter recht op het doel afgaan.

⁷¹ De kreet van honger—luister: het is een grote kreet, omdat het een noodkreet is. De persoon is stervende. En o, als wij tot die plaats konden komen—als dit land tot een plaats kon komen tot waar het zo hongerde naar God! Het is in een ergere hongersnood dan de landen zoals India die lichamelijk verhongeren; dit land verhongert geestelijk. Maar nadat u zolang verhongert, komt het tot de plaats waar u niet weet dat u honger hebt.

⁷² Net zoals bevriezen. Nadat u zover bent bevroren, wordt u zo koud, dan, na een poosje, wordt u warm. En wanneer dat gebeurt, bent u stervende! En dat is wat er vanavond aan de hand is. De

kerken zijn zo koud geworden totdat ze bevrozen, en denken dat ze warm zijn, door lidmaatschap, en sterven geestelijk. Stervend! Weten het niet. Uiteindelijk gaat hij liggen om te slapen en dat is alles. Hij wordt nooit meer wakker, omdat zijn bloed in zijn aderen bevroren is.

⁷³ Nu, dorstend. Jezus zei: “Mijn bloed is waarlijk drank.” Als u hongert naar leven—hongert naar leven—heeft Jezus het enige water dat die dorst kan lessen. “Komt tot Mij, gij allen die vermoeid en belast zijt.” In Openbaring stond er: “Laat hij die dorst heeft naar de fonteinen des waters des levens komen en vrijelijk drinken.” Als u dorstig bent naar leven!

⁷⁴ We zien dat de sterrenkundigen voorspellen, ergens in dit vroege deel of het eerste deel van de maand, beginnend op de tweede, of de vijfde, of ergens in deze maand, voorspellen de Indiase sterrenkundigen dat de wereld aan stukken geblazen zal worden. En de Amerikaanse kranten steken er de gek mee. Ik geloof niet dat de wereld aan stukken zal worden geblazen, maar ik zeg wel dat het verkeerd is om er de gek mee te steken. Want er staat iets op het punt te gebeuren een dezer dagen, iets soortgelijks, wanneer de vijf planeten, Mars, Jupiter en Venus en—enzovoort in hun—hun. . . Ze hebben het nog nooit gedaan. O, ze beweren misschien vijftwintigduizend jaar geleden, maar wie was daar toen om het te weten?

⁷⁵ Ik voorspel dat dit een geestelijke toepassing heeft. Ik geloof dat het het binnenkomen is van de verordening van God, dat de grote openbaringen van het Woord geopend zullen worden gedurende deze tijd. Bedenk: ze beweren dat het drie sterren waren die in hun banen kwamen toen Jezus werd geboren. En dit is vijf, en vijf is genade—het getal van genade. Drie is het getal van volmaaktheid. Vijf is het getal van genade: J-e-z-u-s, g-e-n-a-d-e, g-e-l-o-o-f, enzovoort. Getal van genade! Als God ooit Zijn kracht naar de gemeente zendt, zal het Zijn genade zijn; het zal niet de gehoorzaamheid van de mensen zijn. En Jesaja zei, in het 40e hoofdstuk, hoe te “roepen tot Jeruzalem, dat haar oorlogvoering voorbij was,” al was zij schuldig, aan afgoderij, maar het was Gods genade die het zond. Zendt God iets naar ons, zal het Zijn genade zijn, en niet onze verdiensten. Dus, het zou iets kunnen betekenen. Ik voorspel dat er een verandering zal zijn. Ik weet niet wat het zal zijn, maar ik geloof dat het op het punt staat te gebeuren. We staan aan de. . . net aan de vooravond ervan, nu.

⁷⁶ En als iemand hongert, laat hem tot Christus komen. Als iemand dorst heeft, laat hem tot Christus komen. Hij lest de dorst. Hij is de Bevrediger, van al onze dorst en honger.

⁷⁷ Ik had een verhaal dat mij enige tijd geleden verteld werd. Ik heb het misschien in deze gemeente verteld. Als dat zo is, vergeeft u mij dat ik het herhaal, alleen maar om de punten te raken. Er

was een indiaanse gids, of een soort opziener van de indianen. Hij was op reis, in het Navajo-land, en was, raakte verdwaald. Zijn naam was Coy. En hij volgde een spoor, een wildspoor; en, hij dacht: “Nu, als ik op dit spoor stuit, zal ik zeker water vinden.” En zijn paard was zo dorstig tot z’n tong eruit hing, droog, de neusgaten rood waren geworden en aangekoekt met zand. Hij had zijn zakdoek over zijn gezicht gehouden, in de zandstormen, totdat het aangekoekt was, en hij verging vanwege water. En hij leidde zijn paard, toen hij op het spoor stuitte. En hij zei—toen hij op het paard stapte, en hij dit wildspoor zag—zei: “Zeker zal het me naar water leiden.” Dus springt hij schrijlings op z’n paard en begon het spoor te volgen.

⁷⁸ En het paard wist ook dat het op het spoor van water was. Hoe God instinct geeft aan de domme beesten! En daar ging het, het spoor achterna. Uiteindelijk weken enkele af naar één kant, slechts een heel weinig van het gebaande pad af. Het paard wilde die kant op, maar Coy dacht anders. Hij probeerde het op het gebaande hoofdspoor te houden, en hij begon die te vervolgen en het paard wilde niet gaan. Hij spoorde het aan, en het hinnikte en trok de andere kant op. En het begon te steigeren. Ze was te zwak om hem af te werpen.

⁷⁹ Dus begon hij de sporen er weer in te drukken, totdat hij het paard sneed, zo opgewonden om bij het water te komen, zijn leven zou worden gespaard, totdat het paard stond te trillen, en bloedde. En hij keek omlaag, keek daar omlaag, en ze trilde zo en viel bijna onder hem neer. Hij keek neer naar haar, en zag het bloed aan haar zij. Hij was een Christen. En hij zei tegen zijn paard, hij zei: “Ik heb vaak gehoord dat wilde . . . of beesten een instinct hadden. Het lijkt er niet op dat die heel paar die die kant op gingen, naar het water zou gaan. Het lijkt erop dat dit grote pad hier zou leiden naar, waar ze voortdurend naar water gaan; maar,” zei, “als jij mij trouw tot zover hebt gedragen, zal ik jouw instinct volgen.”

⁸⁰ O, hoe denk ik zo over Christus! De weg naar het verderf is heel de weg gemarkeerd en gebaand, maar er is een smalle weg die naar het leven leidt. Weinigen zullen er zijn die hem vinden. Alleen, niet instinct, maar de Heilige Geest zal u doen afslaan naar dat water des levens. Ik denk: het heeft me veilig tot zover gebracht—ik zal hem de rest van de weg nemen.

⁸¹ Om het verhaal af te maken: hij—hij was nog geen halve mijl gegaan, totdat het trouwe paard ineens in een grote plas water dook. Het paard wist waar het over sprak, wat het bedoelde in z’n wijze van uitdrukken aan de—de rijder. Hij ging erin. Hij zei dat hij water in de neus van het paard gooide. Hij baadde zich, hij schreeuwde en hij gilte, en hij riep uit alle macht, en goot water in zijn keel, en schreeuwde: “We zijn gered! We zijn gered! We zijn gered!” En het paard, drinkend en huiverend. En hij keek naar

haar bebloede zijden toen, helemaal opgezwollen door de spoorafdrukken.

⁸² En zei dat net op dat moment, zei hij. . . hoorde iemand zeggen: “Kom uit het water.” En hij keek en daar was een kleine wanstaltige cowboy die daar stond. En hij kwam uit het water. Hij zei dat hij vuur rook, en hij keek om, en er was een groep mannen die daar kampeerden. Ze waren daar bezig geweest met goudzoeken. Ze hadden wat goud gevonden, en op de weg terug, ze hadden hun paarden en lastpaarden mee, en ze kwamen bij deze waterpoel, en waren aan het uitrusten; en ze waren allemaal dronken geworden.

⁸³ En zei dat ze wat wild hadden gebraden en dat hij met ze meeat. En zei, een van hen zei: “Neem een borrel.” Hij vertelde hen wie hij was: hij was Jack Coy, de—de indiaanse gids. Dus hij zei: “Wel, nu, neem een borrel.”

Hij zei: “Nee,” hij zei: “Ik drink niet.”

⁸⁴ En dat is min of meer een belediging voor die mensen. Dus hij zei: “Je zult een borrel van ons aannemen!”

Hij zei: “Nee, ik drink niet.”

⁸⁵ Dus gooide hij de kruik omhoog en zei: “Neem een borrel!” Dronken, allemaal, weet u, ongeveer een half dozijn.

En dus, hij zei: “Dank je, jongens.”

⁸⁶ Zei: “Als ons wildbraad goed genoeg is om te eten, is onze whisky goed genoeg om te drinken.”

⁸⁷ En u weet hoe ze zijn, dronken. En hij zei: “Nee,” zei hij.

⁸⁸ En ze gooiden een kogel in het geweer, en zeiden: “Nu, je zult drinken of anders!”

⁸⁹ Hij zei: “Nee. Nee, ik zal niet drinken.” En hij begon het geweer te richten. Zei: “Even een ogenblik.” Zei: “Ik ben niet bang om te sterven.” Hij zei: “Ik—ik ben niet bang om te sterven.” Hij zei: “Maar, ik—ik wil u mijn verhaal vertellen voordat ik sterf, de reden dat ik niet drink.” Zei: “Ik ben een Kentuckiër.” Hij zei: “En in een kleine oude blokhut op een ochtend, waar een moeder op sterven lag—ze riep me aan haar bed en zei: ‘Jack, je vader stierf met een spel kaarten in zijn hand, over een tafel, dronken.’ En zei: ‘Drink nooit, Jack, wat je ook doet.’” En zei: “Op mijn moeders voorhoofd legde ik mijn handen. En ik beloofde God, als een kleine tienjarige jongen, dat ik nooit mijn eerste borrel zou nemen.” Hij zei: “Ik heb het ook nooit genomen.” En zei: “Nu, als jullie willen schieten, schiet dan maar.”

⁹⁰ En toen de dronkaard zijn geweer hief, en de kruik weer omhoog gooide, zei: “Neem het of ik schiet!” En net op dat moment vuurde een geweer en de kruik barstte.

⁹¹ Aan de rand van een ravijn stond een kleine ouwe cowboy, wanstaltig, met tranen die over z’n wangen liepen. Hij zei: “Jack,

ik kom ook uit Kentucky. Ik deed op een dag een belofte aan een moeder, maar ik verbrak mijn belofte.” Hij zei: “Ik wachtte tot deze kerels dronken genoeg werden en was van plan om de hele groep sowieso te doden, het goud dat ze hadden te pakken.” Hij zei: “Maar ik ben een dronkaard geweest en ik heb verkeerd gedaan. Maar,” zei, “ik ben er zeker van dat toen mijn geweer door de ravijnen van de hemel weergalmde, moeder mij een belofte hoorde tekenen dat ik het nooit weer zal doen.” En daar, door de genade van God, leidde hij al die mensen tot Christus, al diegenen daar.

⁹² Ziet u, er is iets met water—iets met verfrissing. Mijn punt was om bij het water te komen wanneer je dorst hebt. Er is iets dat het met je doet; is om bij het water te komen, wanneer je dorst hebt.

⁹³ Nu; Hij zei: “Mijn vrede laat Ik u. Mijn vrede geef Ik u.” Niet zoals de wereld u vrede geeft, maar zoals Hij u vrede geeft. Zijn vrede lest onze dorst. Als wij verlangen naar vrede, laten wij ons dan verfrissen in Zijn vrede, om te weten dat wij vrede met God hebben door onze Here Jezus Christus. Hij is onze Vredegever die onze dorst lest.

⁹⁴ Het vers dat zegt dat Hij waarlijk spijs is en waarlijk drinken. Ik heb hier een klein aantekening hier, het 57e vers: “Waarlijk spijs en waarlijk drinken.” Luister wat Hij hier zei.

En gelijk de levende Vader Mij gezonden heeft, en Ik leef door Mijn Vader: zo ook hij die Mij eet, evenzo zal hij leven door Mij.

⁹⁵ Met andere woorden: “De Vader zond Mij, en Ik leef dóór Hem. En ieder mens die tot Christus komt, moet leven door Christus.” O my, daar hebt u het, dat is de communie. Dat is de echte communie die u vindt, wanneer u leeft door Christus.

⁹⁶ Nu: onze lichamen hebben voedsel nodig en drinken elke dag om te overleven—ons fysieke lichaam. Als we niet elke dag voedsel nemen en drinken, dan verzwakt ons lichaam. Er is iets in ons dat we voedsel moeten hebben. Het voedsel van de ene dag zal niet aanhouden voor de volgende dag. Je moet elke dag voedsel hebben om je sterfelijk wezen te versterken. Je kunt blijven leven, maar je bent zwakker. En de tweede dag ben je nóg zwakker. En de derde dag wordt je enorm zwak.

⁹⁷ Wel, dat is wat we vaak doen in de geestelijke sfeer. Ziet u: elke dag moeten we gemeenschap hebben met Christus. We moeten elke dag met Hem spreken. We moeten het elke dag met Hem in orde maken. Paulus zei: “Ik sterf elke dag.” Ziet u? “Elke dag sterf ik; toch leef ik, niet ik, maar Christus leeft in mij.” Dus als uw fysieke lichaam elke dag voedsel nodig heeft en drinken elke dag om te overleven, heeft uw geestelijk lichaam geestelijk voedsel nodig en gemeenschap met de Here, elke dag, om in leven te blijven. Ja. Jezus zei: “De mens zal niet leven van brood alleen,

maar van elk Woord dat de mond van God uitgaat.” Dus elke dag moeten we de Bijbel bestuderen. Sommige mensen bestuderen het helemaal niet. Sommigen pakken het elke twee of drie keer per jaar op. Maar een echte, echte gelovige, die echt geestelijk opgebouwd is, hij leest zijn Bijbel elke dag, en spreekt tot de Here. Juist, ja. [Leeg gedeelte op de band—Red.] Hij moet het wel. “De mens zal niet leven van brood alleen, maar van elk Woord dat de mond Gods uitgaat.”

⁹⁸ Nu, nog iets waarom we voedsel nemen, is om ons lichaam op te bouwen om ziekten weerstand te bieden. Als u geen voedsel neemt en uw lichaam zwak laat worden, dan is het blootgesteld aan ziekten. Ziekten zullen regelrecht in de bloedbaan breken, en dan bent u er geweest. Als uw bloed niet rijk en zuiver is, wel, dan zal het, zal ziekte regelrecht in uw bloedstroom gaan. Dus u moet goed, voedzaam voedsel eten om uw bloedstroom goed te houden. Zo niet, bent u allergisch voor ziekten. Dat is wat er met een heleboel Christenen aan de hand is.

⁹⁹ Zoals broeikasplanten. Weet u, als u een plant uit de broeikas haalt: u moet hem als baby verzorgen. Het kent het weer niet. Het kent de zonneschijn niet en dergelijke; het werd overdekt en is als baby verzorgd geweest. En dat is wat er aan de hand is met te veel zogenaamde Christenen: ze zijn broeikasplanten. Dat is waar; blootgesteld aan elk insect dat langskomt! Weet u, het zijn alleen de—de . . . Het zijn alleen de—de tere plantjes die bespoten moeten worden, of de hybride-planten.

¹⁰⁰ Weet u, neemt u een oude Hereford koe en zet u hem daar uit op de grasvlakte, en zet u daar een langhoorn rund uit— die langhoorn kan zijn eigen weg vinden, omdat hij een oorspronkelijk ras is. Maar neemt u een Brangus, of een Hereford, die een kruising is, en een hybride—het is een betere koe om naar te kijken, zeker: dikker en gezonder—maar als u ze daar uitzet, kunnen ze hun weg niet vinden. Ze zullen omkomen! Ze moeten als baby verzorgd worden. Ziet u?

¹⁰¹ En dat is wat er vandaag aan de hand is; wij hebben beter geklede Christenen, grotere kerken, en heel veel—veel opleiding, veel theologie, maar ze moeten heel de tijd verzorgd worden— je moet door hun bril kijken of je ziet het helemaal niet. Wat wij nodig hebben zijn rasechte Christenen, geboren onder het Bloed van de Here Jezus, die niet leven van kerktheologie, maar van het Woord van God, de gemeenschap met Christus. Het Woord dat in de gelovige komt; zijn—zijn geestelijk lichaam wordt opgebouwd. Geen broeikasplantje!

¹⁰² Er was een zekere prediker die zei, vandaag, ik hoorde hem, hij zei dat, in een uitzending, hij zei dat toen hij in het land kwam, hij een erge voorhoofdsholte-probleem had, en ze spraken over een operatie. En ze zeiden dat ze *dit* en *dat* zouden gaan doen, en aan hem snijden en opereren, en een deel van de

voorhoofdsholte-klieren eruit zouden halen, wat zijn gelaat zou doen invallen, enzovoort, op die manier. En hij zei dat hij pillen had genomen bij de ton vol. Leek dat er zoveel pillen waren die hij moest nemen. Maar toen hij bij een goede Christelijke dokter kwam, zei de dokter: "Laten we de pillen vergeten, en laten we de operatie vergeten, en laten we het lichaam opbouwen, zodat het de voorhoofdsholte-ontsteking kan weerstaan." Dat is het!

¹⁰³ Wat is er dat mensen niet meer zo lang leven als vroeger? We moeten een spuitje nemen voor *dit* en een spuitje voor *dat*, en onszelf bespuiten met allerlei medicijnen. Wat doet het? Het maakt ons zacht, dik, slap, nergens goed voor. Toen de mens van lang geleden. . . Wel, wij zijn allergisch voor alles. Nu krijgen ze mal-allergieën en al het andere.

¹⁰⁴ Ik heb in Afrika gestaan, kon geen spuitje nemen voor malaria. Maar zou er een malariamug op mijn hand landen, zou ik malaria hebben. Ze zoemen niet, en u weet het nauwelijks. Als ze landen, landen ze gewoon, dat is het, je hebt het. Als je leeft, zul je het vijftien jaar lang hebben. En dan, soms sterf je ermee. En daar waren die inboorlingen, in hun kleine hutten, met muggen overal op hun benen, zij naakt. Muggen die aan ze plakken, malariamuggen, en het stoorde hén niet. Waarom? Ze hadden een immunititeit opgebouwd. Zij hadden een door God gegeven inenting.

¹⁰⁵ En dat is wat er vandaag aan de hand is met de mensen. Dat is wat er aan de hand is met de gemeente. We hebben zoveel baby-inenting en door de mens gemaakte theologie totdat we bespoten zijn. Wat we nodig hebben is Gods inenting, door het Woord van de Here God. De mens zal dagelijks leven bij dat soort voedsel om zijn ziel op te bouwen tot inenting, tegen geestelijke ziekten, die door het land stromen en er rondspringen. 'k Heb hier veel aantekeningen over, maar ik zal moeten stoppen.

¹⁰⁶ Nu: opgebouwd, klaar te maken voor de inenting. Nu, wij leven hierdoor, onze—onze lichamen moeten dit hebben. En als we dat niet hebben, dan zijn we vatbaar voor allerlei ziekten. En het Woord van God, zoals wij het geloven en het aanvaarden, door gemeenschap: "Here, Uw Woord is de waarheid."

¹⁰⁷ "Mijn kerk zegt dat u niet opnieuw geboren hoeft te worden. Zij zeggen: 'Handen schudden is wedergeboren.' Zij zeggen: 'Besprenkelen.' Zij zeggen al deze andere dingen: 'Dát is het—Vader, Zoon en Heilige Geest.'" Maar de Bijbel zei om gedoopt te worden in de Naam van Jezus Christus. Ziet u? Nu, ga uw gang met die kunstmatige spuitjes als u dat wilt; u zult van uzelf een kunstmatige Christen maken. Ziet u? Dát wilt u niet.

¹⁰⁸ U kunt niet leven hebben, dan alleen door Christus. En nu: wat doet Zijn Woord? Het bouwt ons geestelijk lichaam op, sterk, als we met Hem gemeenschap hebben, om de duivel te weerstaan.

109 U zegt: “Broeder Branham, wat is dat wat u daar zegt: ‘gemeenschap hebben in Zijn Woord?’”

110 Ja; Hij is het Woord. “In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord wás God. En het Woord werd vlees gemaakt en woonde onder ons.” En wij moeten Zijn lichaam eten. Dan is Zijn lichaam Zijn Woord, want Hij ís het Woord. En Hij zei in Johannes 15: “Als gij in Mij blijft en Mijn gemeenschap, Mijn Woord, in u blijft, dan kunt u vragen wat u wilt en het zal voor u gedaan worden.” Daar bent u er. Dat is waar. Ziet u: vraag wat u wilt!

111 Wat doet u? U bouwt uw lichaam op, tot inenting, van de . . . Iemand die binnenkomt en zei: “O, onze kerk gelooft niet in juichen.” Ziet u, u bent opgebouwd. Wat? U hebt gemeenschap ín u, het Woord. En u bent ertegen ingeënt. Als er een hoop onzin binnenkomt—wat is het? Heeft het geen Woord in zich, dan bent u er zeker van dat het verkeerd is. Het maakt mij niet uit hoe echt het eruitziet; als het niet het Woord is, laat het dan met rust. Juist, laat het met rust. Het maakt mij niet uit wat het doet, het moet overeenkomen met het Woord!

112 In gebed, toen ik Micha aanhaalde, die daar stond—’t leek, het leek heel juist—nou, daar was Israël, en dat stuk land behoorde aan hen. Die vreemdelingen waren binnengekomen en hadden het van hen weggenomen, en hadden hun eigen huizen gebouwd, en zij bezetten een deel van het land dat God hun gegeven had. Dus het leek alsof die vierhonderd Hebreeuwse profeten gelijk hadden. Maar weet u, er was iets aan Josafat dat geestelijk was; hij zei: “Hebt u er niet nog een?”

113 Zei: “Ik heb er nog een, maar,” zei, “ik haat hem. Het enige wat hij doet is kwaad profeteren.”

Zei: “Ga hem halen en laten we hem horen.”

114 En hij ging erheen, hij zei: “Ga maar, ga er maar heen; maar ik zag Israël verstrooid als schapen zonder herder.” En toen vertelde hij zijn visioen.

115 Nu, wiens heeft gelijk? Het leek alsof de vierhonderd gelijk hadden. Vierhonderd goed getrainde mannen, die zeiden: “Trek op, de Here is met u.” En zelfs Zedekia had een—een—een—had een . . . Zedekia had twee grote ijzeren horens die hij liet bouwen. Hij zei: “Hiermee zult u de vreemdelingen uit het land duwen.” Hij was er zeker van dat hij gelijk had. Hij wist dat hij gelijk had. Maar ziet u, hij was verkeerd.

116 En hier, Micha—één tegen vierhonderd— en hij zei: “Als u optrekt, zal Israël verstrooid worden, zonder herder.”

117 En de anderen zeiden: “Trek op, de Here is met u!” Nu: materieel gezien, hadden ze gelijk—de plaats behoorde ook aan Israël. Maar het Woord van de Here had Achab veroordeeld; dus hoe kon God zegenen wat Hij had veroordeeld?

¹¹⁸ Daar is het vandaag. Ziet u? Het Woord van communie was in Micha. Nu, als u gemeenschap houdt met God door het nemen van de echte communie, en de geest in u het oneens is met dit Woord, houdt u geen gemeenschap met God—u houdt gemeenschap met duivels. En zij zijn zo nabootsend! De Bijbel zei: “In de laatste dagen zouden ze bijna de uitverkorenen zelf misleiden indien mogelijk. Maar hemelen en aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn Woord niet.” En als een . . . Paulus zei—Galaten 1:8— “Als een engel uit de hemel enig ander evangelie predikt dan dit dat u al gehoord hebt, laat hem vervloekt zijn.” Zelfs een engel! In de vroege gemeente, toen die mannen—zoals de heilige Martinus, Irenaeus, die godvruchtige mannen—wanneer de duivel zou verschijnen als een engel des lichts. Maar let u op: hij zal een klein beetje van het Woord afwijken.

¹¹⁹ Hij verscheen aan Eva, als een engel des lichts, vertelde haar: “Zeker, de Here zei *dit*, de Here zei *dit*,” maar hij verschilde met God, net op het eind. En dat is hoe valse gemeenschap vandaag doet. Wanneer mensen denken dat ze tot God bidden en het Woord niet willen gehoorzamen, is het een valse gemeenschap.

¹²⁰ “Als gij in Mij blijft en Mijn Woord in u, vraag dán wat u wilt,” ziet u, “en het zal geschieden.” Nu, het kan niet gewoon de ene keer wel en dan de volgende keer eraast. “Als Gij in Mij verblijft; Mijn Woorden in u verblijven,” dat is daar blijven. *Verblijven* betekent “daar te rusten, daarzo te blijven.” Ja, het—het is een inenting tegen zondige ziekten.

¹²¹ Nu, laat me sluiten met dit ene woord nu te zeggen, voordat we naar de avondmaalstafel gaan. Het bloed en het lichaam van de Here, vermengd met geloof; dat is, het bloed en het lichaam, dat is de Geest en het Woord, vermengd met geloof, is gelijk aan eeuwig leven. “Hij die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven, en Ik zal hem opwekken op de laatste dag.” Daar bent u er. Wat is het? De gemeenschap van de Here. Het Woord en de Geest—dit leven dat in het bloed is—het Woord en de Geest is gelijk aan eeuwig leven, door geloof in de Here.

¹²² Hier is mijn gebed, daar ik het einde zie naderen, en zie dat er elk moment iets zou kunnen gebeuren, en weet dat we niet ver weg zijn van het komen van de Here:

Here, dan in de Naam van de Here Jezus, de Zoon van God, laat mij het Woord nemen, het Zwaard, en ermee zwaaien met het geloof dat ik heb, en me een weg hakken door elke demonische macht tot ik Jezus zie, door de gemeenschap van Zijn Woord.

¹²³ Gemeenschap houden met Zijn Woord. “Indien gij in Mij blijft en Mijn Woord in u, vraag Mij dan wat u wilt en het zal voor u gedaan worden.” Hoe prachtig! Daar is echte gemeenschap, met het Woord en de Geest, met geloof, om het samen te wuiven: “Vraag wat u wilt, en het zal voor u gedaan worden.” Laten we bidden.

124 Genadige en edele heilige Vader, God, de grote IK BEN, de El Shaddai, voor Abraham. O God, hoe deze grote gemeenschap, van de Here, gelijk staat aan eeuwig leven, en hoe dat het inent tegen trots, hoe het inent tegen ongeloof, hoe het inent tegen de zonde van de wereld! Het is communie, met goddelijke liefde voor onze hemelse Vader. En door de gerechtigheid van Jezus Christus hebben wij de toegang tot deze tafel. En wij bidden, Here, dat U ieder van ons die toegang vanavond zult geven, in de Geest. Vergeef ons. En we willen dat onze geestelijke lichamen groeien. Wij geven er niet om ons aan te sluiten bij een kerk of denominatie. Wij willen het geestelijk lichaam opbouwen tot de inenting tegen zonde, tot een plaats waar er geen verlangen meer is om verkeerd te doen, en waar de Heilige Geest Zijn eigen Woord en onze lippen kan nemen en het net zo vers kan spreken als het op die dag werd gesproken, omdat het dezelfde Geest is die in de Here Jezus was. Ik bid, Vader, dat U dat aan ons zult geven.

125 De uren komen dichterbij. Precies wanneer, dat weten wij niet, wanneer de laatste gered zal worden. Maar ik bid vanavond, Here, als er hier die zijn die U niet kennen als hun Redder, mogen zij U vanavond vinden, als ze tot dit water komen van de doop, als een gedachtenis, om aan dit lichaam van gelovigen te belijden dat zij het verhaal geloven, dat Jezus van Nazareth werd geboren uit de maagd Maria en werd gedood, gekruisigd door Pontius Pilatus, en op de derde dag door God werd opgewekt en aan de rechterhand van Zijn Majesteit zit vanavond, voor altijd levend om voorbeden te doen.

126 Sta toe, Here, dat diezelfde persoon, die de geboden van de Bijbel gehoorzaamt: “Bekeert u, ieder van u, en wordt gedoopt in de Naam van Jezus Christus vóór de vergeving van uw zonden. Want er is geen andere naam onder de hemel gegeven onder de mensen waardoor u gered móét worden.” O God, mogen de mensen de oprechtheid ervan zien, en het standvastige Woord: “Er is niet een andere naam, onder de hemel, gegeven onder de mensen, waardoor u gered móét worden, dan in de Naam van Jezus Christus.” Daarom zei de apostel: “Bekeert u, een ieder van u, en wordt gedoopt in de Naam van Jezus Christus vóór de vergeving van zonde, en u zúlt de gave ontvangen van de Heilige Geest. Want de belofte is aan elk tijdperk, zovelen als de Here, onze God, roepen zal.” Sta toe, Here, dat er vanavond veel zal worden geroepen.

127 En het is ook gezegd door onze Here: “Niemand kan tot Mij komen, tenzij Mijn Vader hem trekt, en allen die de Vader Mij gegeven heeft, zullen tot Mij komen. Mijn schapen horen Mijn stem.” Een vreemdeling—en als een vreemdeling spreekt, een stem die niet Schriftuurlijk is, direct zullen de schapen het herkennen. O God! En als het Uw stem is, de Bijbel, wat het zegt: elk schaap zal het horen, want het is schapenvoedsel. Ze

hebben gemeenschap gehouden. Zij weten wat voor voedsel de Vader voedt. “De mens zal niet leven door brood alleen, maar door elk Woord dat uit de mond van God komt.” Sta toe, Here, dat velen zullen zien, en zullen begrijpen, en tot U zullen komen vanavond.

¹²⁸ Degenen zonder de Heilige Geest, mogen ze het niet een uur langer uitstellen. Het zou over een uur te laat kunnen zijn. Ze zouden hier niet kunnen zijn.

¹²⁹ En Vader, terwijl we ons nu rond de tafel hebben verzameld om deze vertegenwoordiging van Uw gebroken lichaam te nemen, bidden wij dat als er zonde in ons midden is, Here, vergeef het ons. U zei: “Wanneer u samenkomt, wacht op elkander.” God, als er een zonde is in deze samenkomst, waar dan ook: ik bid dat het Bloed van Jezus Christus die man zal scheiden van zijn zonde, of die vrouw, jongen of meisje. En Vader, ik bid voor mijzelf, dat U mij zult scheiden van elke twijfel, elke zonde, elk ongeloof, alles wat. . . Wij weten dat ongeloof zonde is. Het is de enige zonde die er is. “Hij die niet gelooft, is reeds veroordeeld.” En de enige zonde die er is, is het Woord van God niet te geloven. En Vader, als er enig ongeloof in mij is, vergeef mij, o God; en er is veel, en ik bid dat U mij vergeeft. Vergeef mijn gemeente die Gij mij vanavond gegeven hebt, en voed hen met het Woord. Sta het toe.

¹³⁰ En als wij deze kleine herdenkingen van het gebroken lichaam nemen, van Hem die is opgewekt uit de doden en levend voor immermeer onder ons, mogen wij avondmaal van Hem ontvangen, Here, de gemeenschap van de Heilige Geest. Sta het toe, Vader. Zo vragen wij in Jezus' Naam. Amen.

¹³¹ Nu, voor u die moeten gaan en niet kunnen blijven, voor ongeveer vijftien minuten avondmaalsdienst. . . Er zijn niet velen van ons, en we zullen het avondmaal nemen. Het is geen gesloten avondmaal. Het is absoluut voor elke Christelijke gelovige. God heeft geen grens getrokken tussen Baptist en Methodist enzovoort. Wij zijn allen, door één Geest, gedoopt in één lichaam, en wij zijn medeburgers van het Koninkrijk van God. En als er iemand onder ons is die een vreemde is, ik ben hier niet al te veel, en weet niet wie leden zijn en wie niet. Onthoud: ongeacht tot welke kerk u behoort, dat heeft er niets mee te maken. Er is maar één gemeente, hoe dan ook, en u sluit u er niet bij aan, u wordt erin geboren. Dat klopt. En u wordt geboren in deze gemeente van God. En wij bidden dat u Christus vanavond zult ontvangen, met Hem gemeenschap zult houden als we Zijn gebroken lichaam gedenken, en deze kleine elementen die we nemen, van het Pascha, en moge God onze harten en geweten besprenkelen met het Bloed.

¹³² Nu, ze zullen het avondmaal voortbrengen en we zullen nu lezen uit I Korinthiërs het 12e hoofdstuk. En we gaan het

avondmaal onmiddellijk hierna nemen, en we vertrouwen erop dat God u overvloedig zal zegenen. Dan, zodra we dit lezen, of net voordat we het lezen, als u moet gaan, wel, u kunt rustig weggaan. En wees dan weer bij ons woensdagavond, en zondagmorgen en zondagavond. Als u kunt blijven om het avondmaal met ons te nemen, zullen we zo blij zijn voor u om het te doen. Dan, onmiddellijk daarna, zal de Here. . . zal de doopdienst zijn, wat over ongeveer vijftien minuten zal zijn, of twintig hooguit, neem ik aan. I Korinthiërs, het 11e hoofdstuk, het 23e vers.

. . . Ik heb van de Here ontvangen hetgeen ook ik u overgeleverd heb, Dat de Here Jezus dezelfde avond. . . dat Hij verraden werd, brood nam;

En toen hij gedankt had, brak hij het, . . . zei: Neemt en eet; dit is Mijn lichaam dat voor u gebroken wordt; doet dit tot Mijn gedachtenis.

Desgelijks nam Hij ook de beker, en toen hij gegeten had, zeggende: Dit is de beker van het Nieuwe Testament in Mijn bloed; doet gij dit, zo dikwijls als gij het drinkt, tot Mijn gedachtenis.

Want zo dikwijls als gij dit brood eet en deze beker drinkt, toont gij de dood des Heren totdat Hij komt.

Daarom, zo wie dit niet zal eten. . . wie dit brood zal eten en deze beker des Heren zal drinken, op onwaardige wijze, zal schuldig zijn aan het lichaam en het bloed van de Here.

Maar laat een mens zichzelf beproeven, en laat hij zo eten van het brood en drinken uit de beker.

Want hij die op onwaardige wijze eet en drinkt, eet en drinkt zichzelf een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heren.

Daarom zijn er velen ziek en zwak onder u, . . . slapen velen.

Want als wij onszelf zouden oordelen, zouden wij niet geoordeeld worden.

Maar wanneer wij geoordeeld worden, worden wij door de Here getuchtigd, opdat wij niet met de wereld veroordeeld zouden worden.

Daarom, mijn broeders, wanneer u samenkomt om te eten, wacht op elkander.

¹³³ Nu, even een moment van stil gebed, voor ieder van ons— bid voor mij terwijl ik voor u bid. [Broeder Branham bidt zachtjes— Red.] . . . ? . . .

Sta deze verzoeken toe, Almachtige God. Vergeef ons onze overtredingen zoals wij hen vergeven die tegen ons overtreden. Dit vragen wij in Jezus Christus' Naam. Amen.

¹³⁴ Deze kleine stukjes, wat koosjer brood is, gemaakt zonder reuzel, smaakmakers, enzovoort, wat het lichaam van de Here vertegenwoordigt. Het is niet rond—het is allemaal in stukjes gebroken. Het is omdat het Zijn gebroken lichaam betekent, dat gebroken werd voor ons. En moge God Zijn zegeningen toestaan aan eenieder die het eet. Nu, het is niet het lichaam; het vertegenwoordigt slechts het lichaam. Ik heb geen macht, niemand anders heeft dat, om het iets anders te maken dan brood. God alleen. En dat is wat Hij ons vertelde: om dit brood te eten, en deze beker te drinken met wijn. Nu, laten we ons hoofd buigen.

¹³⁵ Allerheiligste God, Wiens dienstknechten wij zijn, in de Naam van Jezus Christus, heilig dit brood voor het bestemde gebruik— om ons, als wij het ontvangen, te doen herinneren dat onze Here gekruisigd werd; en Zijn lichaam, kostbaar en heilig zoals het dat was, vermengd werd met striemen en doornen en spijkers, voor ons— dat door Zijn verscheurd lichaam de Geest voortkwam die ons eeuwig leven geeft. Mogen wij, Here, als wij dit eten, genade voor op reis hebben, zoals Israël dat had, veertig jaar in de woestijn, en geen zwakke onder hen. Vader God, sta dit toe, als wij bidden dat U dit brood heiligt, koosjer brood, voor het bestemde gebruik. In Jezus' Naam. Amen.

¹³⁶ De beker van het Nieuwe Testament, het Bloed. Ik denk aan dat lied:

Sinds ik door geloof die stroom ook zag,
Die Uw vloeiende wonden vulde,
Is verlossende liefde mijn thema geweest,
En zal dat zijn tot ik sterf.

¹³⁷ Wanneer ik dit bloed zie, druiven, het bloed van druiven, weet ik dat het het Bloed vertegenwoordigt dat uit het lichaam van de Here Jezus kwam. Moge ieder die dit ontvangt eeuwig leven hebben; moge ziekte uit hun lichamen wijken; moge vermoeidheid en zwakheid, onderdrukking, moge de duivel (in elke vorm) hen verlaten, zodat zij grote kracht en gezondheid en eeuwig leven mogen hebben, om hun licht te laten schijnen voor deze goddeloze en overspelige generatie waarin wij leven, om God te verheerlijken.

¹³⁸ Hemelse Vader, wij bieden U de vrucht van de wijnstok aan. In de Naam van Jezus Christus, heilig het, om het Bloed te vertegenwoordigen van Uw Zoon, Jezus, waarin wij hebben: "Verwond om onze overtredingen, met Zijn striemen werden wij genezen." Sta toe, Here, dat leven tot óns zal komen, eeuwig leven, in grote overvloed, zodat wij in staat mogen zijn U beter te dienen, kracht en gezondheid hebben om ons van plaats naar

plaats te brengen waar we verwachten U te dienen, waar U ons ook heen zult roepen. Sta deze zegeningen toe in Jezus' Naam bidden wij. Amen.

62-0204 Avondmaal
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org